

**СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ІСТОРІЯ ЗАСТОСУВАННЯ КОШТОВНОГО І ДЕКОРАТИВНОГО
КАМІННЯ»**

Ступінь освіти	<u>бакалавр</u>
Освітня програма	<u>за вільним вибором студентів</u>
Тривалість викладання	<u>7 семестр</u> <u>3 години на тиждень</u>
Заняття:	
лекції:	<u>2 години</u>
практичні заняття:	<u>1 година</u>
Мова викладання	<u>українська</u>

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»: <https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=2722>

Кафедра, що викладає Загальної та структурної геології

Викладач:

Нікітенко Ігор Святославович

Доцент, канд. геол. наук

Персональна сторінка:

<https://zsg.nmu.org.ua/ua/nikitenko.php>

E-mail:

nikitenko.i.s@nmu.one

1. Анотація до курсу

Створення якісних виробів із дорогоцінного і декоративного каміння неможливе без розуміння традицій його використання, що народили різноманітні стилі та способи застосування. Також, гемологічна оцінка ювелірних творів не може здійснюватися без встановлення віку, мистецької та культурної цінності виробу. Курс з історії використання коштовного каміння покликаний дати студентам загальні уявлення про традиції використання коштовного каміння, основні мистецькі стилі та історію їх виникнення.

2. Мета та завдання курсу

Мета дисципліни – формування знань з особливостей застосування коштовного і декоративного каміння у різні періоди історії людства.

Завдання курсу:

- зрозуміти особливості розвитку застосування коштовного каміння в різні історичні епохи;

- отримати знання про головні відмінності у використанні каміння на різних етапах розвитку суспільства;
- зрозуміти причини формування сучасного ставлення до певних видів дорогоцінного і декоративного каміння, а також їх ціни, пов'язувати зміни у застосуванні природного каміння з розвитком технологій його обробки;
- вивчити основні форми застосування природного каміння у мистецтві та визначати основні художні стилі виробів з коштовного та декоративного каміння.

3. Результати навчання

Вміти визначати культурну і стильову належність виробів з дорогоцінного та декоративного каміння.

4. Структура курсу

ЛЕКЦІЇ

1. Еволюція ролі каменю в історії людського суспільства.
2. Камінь у творах різних історичних стилів.
3. Початок обробки каміння. Крем'яна індустрія.
4. Камінь у первісному мистецтві.
5. Камінь у культурі стародавнього Близького Сходу.
6. Застосування кольорового каміння у Стародавньому Єгипті.
7. Камінь у Стародавній Греції.
8. Використання коштовного та декоративного каміння у Стародавньому Римі.
9. Камінь у декоративному, ювелірному та архітектурному мистецтві Індії.
10. Особливості використання каміння у традиційному мистецтві Китаю.
11. Камінь у культурі доколумбових цивілізацій Америки.
12. Застосування каменю в середньовічній Західній і Центральній Європі.
13. Камінь у Візантії та Київській Русі.
14. Застосування каменю в епоху Відродження. Камінь у новий час. Камінь у сучасному ювелірному мистецтві.

ПРАКТИЧНІ (СЕМІНАРСЬКІ) ЗАНЯТТЯ

Семінарські заняття (відповідно до тематик лекцій). На семінари студенти готують доповіді з аналізом творів з каменю, а також способів його застосування.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Семінарські заняття проводяться у аудиторії з використанням мультимедійного обладнання.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
75-89	добре
60-74	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати **підсумкову оцінку** з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного тестування та самостійної роботи складатиме не менше 60 балів.

Максимальне оцінювання:

Теоретична частина	Практична частина		Бонус	Разом
	При своєчасному складанні	При несвоєчасному складанні		
60	35	25	5	100

Семінарські (практичні) роботи приймаються у формі доповідей презентацій, які студенти захищають на заняттях. При оцінюванні практичних робіт враховується як сама доповідь і демонстраційні матеріали, так і відповіді на питання за кожною темою.

Теоретична частина оцінюється за результатами задачі контрольної тестової роботи, яка містить **10** тестових питань – прості тести (1 правильна відповідь). **1** правильна відповідь оцінюється у **6 балів (разом 60 балів)**. Опитування за тестом проводиться з використанням технологій Microsoft Forms Office 365, Microsoft Teams або офлайн. Активність на лекціях протягом терміну викладання дисципліни, правильні відповіді на питання, підготовка рефератів та інших індивідуальних завдань оцінюються від **0 до 5 балів (бонус)**.

6.3. Критерії оцінювання підсумкової роботи

Підсумкова робота – це залік. Здобувач, який не отримав 60 балів та більше на підставі поточного оцінювання, може скласти залік (ККР). Залік включає питання теоретичного та практичного курсу дисципліни та оцінюється максимально у 100 балів. Обов'язковою умовою складання заліку є виконання всіх завдань до семінарських (практичних) робіт, передбачених програмою дисципліни.

6.4. Критерії оцінювання практичної роботи

За кожен з **7** практичних (семінарських) робіт студент може отримати максимальну оцінку **4 бали**. **1 бал** додається за правильні відповіді на питання, пов'язані з темою практичної роботи. При несвоєчасній здачі практичних робіт загальна оцінка знижується.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатів навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням «Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті «Дніпровська політехніка».

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань, він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.5. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, академічна мобільність, які необхідно підтверджувати документами. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача особисто, або через старосту.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбутись в он-лайн формі за погодженням з керівником курсу.

8 Рекомендовані джерела інформації

1. Художня культура світу: Європейський культурний регіон. Навч. посібник / Н. Є. Миропольська та ін. — К.: Вища школа, 2001. — 191с.
2. Шейко В. М. та ін. Історія художньої культури. Середньовіччя. Відродження: Підручник. — Харків, 2001. — 189 с.
3. Шевнюк О.Л. Історія мистецтв: навч. посіб. / О.Л. Шевнюк. — К. Освіта України, 2015. — 453 с.